

Kmetski prijatelj.

Der Bauernfreund.

Izhaja vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, in košta
a poštaino vred za celo leto 1 gld. 50 krajcarjev, za pol
leta 80 krajcarjev.

Denar za naročilo kmetskega prijatelja prosimo pošiljati v gosposke sličice sterilka (Herrengasse Nr. 6.)

Rokopisi se nazaj ne pošiljajo, nefrankovska pisma se ne
sprejemajo.

Za oznanila se plača za navadno versto 8 kr.

Omika človeka sprost!

Odkar je rečil veliki ljudaki cesar Jožef II. svoje ljudstvo tlakc tistih, kateri so imeli prednost pred drugimi v državi, namreč plemenitašev in „gospodov“, odkar je odpravil ta blagi mož robot, kateri je delal človeka enakega domači živini, odkar se je zbudil v Avstriji duh napredovanja; od tistega časa so je treba vedno bojevati z ljudmi, kateri bi radi hodili rakovo pot, kateri so srdijo, da so zgubili svoje posebne pravice, kateri so jim donšale mnogo denarja v škrynjo, brez da bi se jim bilo treba truditi, zato rabijo vsa mogoča sredstva, da bi bili v Avstriji še enkrat sami velavni možje, in bi mogli zopet dobro zase skerbeti. Zlahtnemu trudu blagih in prosto mislečih človeških prijateljev zahvaliti se moramo, da so se sprejele cesarske misli Jožefa II., ktere so namenjene le za blagor kmetskega in mestnjanskega stanu, zopet v novejšem času, in da se čislajo po vrednosti.

Kmet in meščan nista več v sužnosti, prosta sta! Niti plemenitaki niti druga gospoda mu ne morejo več vzeti človeških pravic; postava ga varuje tlake, s katero so ga nekaj terpinčili.

Meščanski stan je spoznal že pred desetletimi let mu podeljene prostosti, porabi jih, in skerbi za prostost mislenja in misli, kmetski stan pa še do sedaj ni razumil zapopasti popolnoma pravic, za ktere se imamo zahvaliti neutrudljivemu delovanju blago mislečih liberalnih ljudskih prijateljev.

Temu se ve da se ne smemo čuditi, ker ravno tukaj se pokaže boj, kteroga bijejo tisti rakovci, kateri bi si še vedno radi kaj pridobili, pa so preveč priletni in leni, da bi si kaj pridobili z delom in marljivostjo. Kolikor manj kmet ve, kako vrednost ima v državi, kolikor manj se zave

Bildung macht die Menschen frei.

Seitdem der große Volkskaiser Josef II. sein Volk von dem Druke der Bevorzugten im Reiche, des Adels und der „Herren“ befreite, seitdem dieser edle Mann die Leibeigenschaft, welche den Bauer den Ruchtiere ähnlich machte, aufhob, seitdem in Oesterreich der Geist des Fortschrittes erwachte, giebt es einen fortwährenden Kampf gegen die Männer des Rückschrittes, die im Kerger über ihre seligen Vorrechte, welche ihnen, ohne daß es ihnen weitere Mühe machte, reichlich Geld in die Geldschranke brachten, alle möglichen Mittel anwenden, um in Oesterreich wieder die allein Gestenden zu werden, um dabei für sich wieder sorgen zu können. Es ist den aufopfernden Bemühungen edler, freidenkender Menschenfreunde zu danken, daß Josef II. kaiserliche Ideen um das Wohl des Bauern- und Bürgerstandes in unserer Zeit wieder aufgegriffen und gewürdigt werden.

Der Bauer und Bürger ist nicht mehr in Knechtschaft — er ist frei! Nicht der Adel, nicht andere Herrschaften können seine Menschenrechte mehr bestreiten, das Gesetz schützt ihn vor dem ehemaligen Druke, welcher auf ihn ausgeübt wurde.

Aber, während der Bürgerstand die ihm gewährleisteten Freiheiten schon vor Jahrzehnten ansnützt, und auch für die Freiheit im Denken gesorgt hat, hat es der Bauernstand noch nicht ganz verstanden, die Rechte anzufassen, die wir Alle dem unermüdlichen, uneigennütigen Wirken liberaler Volksfreunde zu verdanken haben. Man darf sich darüber freilich nicht wundern, da zeigt sich ja eben jener Kampf der Rückschrittmänner, die noch gerne für sich etwas herauschlagen möchten, weil sie selbst zu bequem sind sich durch Fleiß und Arbeit etwas zu erwerben. Je weniger der Bauer weiß, welchen Werth er eigentlich im Staate hat, je weniger er seiner Bedeutung bewußt ist, sagen wir es ganz deutlich, je begrenzter sein Gesichtskreis, je dummer und ungebildeter er ist, desto leichter läßt sich mit ihm schaf-

svoje veljave, naravnost recimo, kolikor tesneje je njegov obzor, kolikor neumnejši in kolikor bolj neolikan da je, toliko lažje se ravna z njim, kako kdo hoče. Tak kmetaki stan, kakoršnega želijo prijatelji napredka od tistega dne, odkar so priborili učiteljskemu stanu tisto stopinjo v deržavi, ktera mu gre, odkar se je zapovedalo po postavi obiskovati šole — tak kmetaki stan se ne da zapeljivati, tlačiti, zasramovati, in zasmehovati, ne! postavi se na svoje lastne noge, in lahko moško pogreša varhovanje nesramnih zapeljilcev.

Kar je storil cesar Jožef II. za osebno prostost svojega ljudstva, to so storile liberalne vlade za duševni razvoj kmetakega stanu. Omika človeka oprosti, to so besede spominja vredne, ktere so tudi šle liberalni stranki do serca. Mi nismo brezpogojni prijatelji liberalcev, kteri so naredili mnogo hudih napak, ko so imeli deržavno kermilo v rokah; pa čast resnici! za oprostenje kmetakega stanu iz tesnobe v ktero je bil zakovan, so delali pošteno in neutrudljivo. Ni bilo kaj lahkega, in dosti truda jih je stalo odpraviti farsko gospodarjenje po šolah. Se danedan se nekterim gospodom pod nos kadi, da so gojitelji kmetaskih otrok sedaj v deržavi vse kaj drugega, kakor takrat, iz tlačenege šomastra postal je gospod učitelj, gospod učitelj, ki se čuti prostega, odkar so je pri omiki po ljudskih šolah na boljše obrnilo, in ki dela svojo dolžnost z veliko marljivostjo in posebno po naših krajih večinoma z veliko razumnostjo, in z veliko ljubeznijo do svojega stanu. V desetih letih že se bo pokazala žetev setve, ktero so posejale liberalne vlade, ktere so zapisale na svojo zastave: „Omika človeka oprosti!“ To seme raste že sedaj visoko, in cvetje poganja, povsod se giblje kmetaki stan, na gorno in spodnjo Avstrijskemu, na Solnograškemu, na zgornjem in srednem Štajerskem; pa tudi pri nas seme že kali. Kmetje začenjajo premišljevati, kako da se zgodi to ali ono, zanimiva jih gibanje v deržavi, prišli so že tako daleč, da vprašajo, od kod pridejo davki, in kakaj jih morajo plačevati, premišljujejo tudi že, da je prav za prav na svetu več kmetov kakor družih ljudi, da njihovi sinovi morajo plačevati narvečje kervave davke, v enem rečeno kmetje začenjajo čutiti, kaj da so, in dovoljeno naj nam bo povedati na tem mestu, serčno nas veselijo mnoga pisma, ktera nam pogostoma dohajajo od priprostih kmetov, kteri se nam zahvaljujejo za

ten und walten. Ein aufgeklärter Bauernstand, wie ihn die Freunde des Fortschrittes seit dem Tage anstreben, wo sie dem Lehrerstande jene Stelle im Staate erkämpften, die ihm gebührt, seit dem Tage, an welchem der Besuch der Schule gesetzlich angeordnet wurde — ein solcher Bauernstand läßt sich nicht verführen, unterdrücken, verspotten oder verlachen, nein! er steht auf seinen eigenen Füßen und faunt der beschämenden Bevormundung seiner sauberen Verführer mit gerechtem Stolze entgegen.

Das Kaiser Josef für die persönliche Freiheit des Volkes, das haben die liberalen Regierungen für die geistige Entwicklung des Bauernstandes gethan. Bildung macht die Menschen frei! Das sind gar beherzigenswerthe Worte, die sich die liberale Partei sehr zu Herzen genommen hat. Wir sind nicht unbedingte Freunde der Liberalen, die so manchen großen Fehler begangen haben, als sie das Staatsruder in der Hand hatten, aber der Wahrheit die Ehre: für die Befreiung des Bauernstandes aus der Beschränkung, in welcher er gehalten wurde, haben sie ehrlich gearbeitet. Es war ein saueres Stück Arbeit mit der zöppigen Schulwirthschaft von anno dazumal zu brechen! Noch heute raucht es vielen Leuten hart in die Nase, daß der Erzherzog der Bauernkinder im Staate eine ganz andere Rolle spielt, als ehemals — aus dem bedrückten Schulmeister ist ein Herr Lehrer geworden, der Herr Lehrer, der sich seit dem Umschwunge zu Gunsten der Volksschulbildung frei fühlt, und seine Pflicht mit großem Eifer, mit großem Fleiße und besonders in unseren Gegenden in den allermühsamsten Fällen mit großem Verständnisse und mit Liebe zu seinem Fache erfüllt. Schon in 10 Jahren werden sich die schönen Früchte der Saat zeigen, welche die liberalen Regierungen damit gesät haben, daß sie auf ihre Fahnen geschrieben hatten: Bildung macht die Menschen frei! Die Saat schießt heute schon in die Halme und Blüthen, überall regt sich's im Bauernstande Ober- und Niederösterreichs, Salzburgs, Ober- und Mittelsteiermarks. Und auch bei uns zeigen sich die Keime der Saat. Der Bauer fängt an, darüber nachzudenken, wie dies und jenes kommt, er interessirt sich um das Getriebe im Staate, er ist endlich schon so weit, daß er fragt, woher die Steuern kommen und warum er sie zahlt, er denkt bereits darüber nach, daß auf der Welt eigentlich mehr Bauern als andere Leute sind, daß seine Söhne die größte Blutsteuer zahlen müssen, kurz, der Bauer fängt an sich zu fühlen, und es sei uns gefehlt, daß wir es an dieser Stelle sagen, wir haben eine herzlichste Freude über die vielen Briefe, die uns von schlüchten Bauern zukommen, und in welchen uns für unser Unternehmen gedankt wird. Die Rückschrittmänner fühlen es in allen ihren Gliedern, daß es mit ihrer Wirthschaft zu Ende geht, daher kommen auch die leidenschaftlichen Beschimpfungen und Schmähungen, deren unsere

naše početje. Rakovci pak čutijo po vseh svojih udih, da se bliža konec njihovega gospodarstva, od tod pride strastno sčuvanje in zasramovanje, katero prečtati mora naš „kmetški prijatelj“ od te strani. Ti ljudje pa pri vsem tem dobro vedo, da mi pišemo vedno le to, kar služi našim prijateljem na kmetih v zbrintanje, in da to objavljamo, kar hoče in želi nar boljši del kmetakega ljudstva — za to nas nemore razjeziti strastno plivanje usmiljenja vredne sirovosti. Sedaj ko smo dali učiteljskemu stanu danes čast, ktera mu gre, hočemo še opomniti, da se slobudrá sledni čas veliko o pomemčenji naroda po šolah. To je vse abota, velika neumnost, tako bi radi kmeto lovili. Vsak pameten človek bo lahko spoznal, kakor upamo, da se v naših krajih potrebuje nemški jezik vedno bolj, ker začenja kmet pri nas vedno bolj in bolj direktno kupčijo in obertnijo s svojimi sosedi, in še z mnogó drugih vzrokov. Če se naši kmetaki otroci v šoli učijo nemško, to se pravi nemško govoriti, nekoliko pisati, posebno pa razumeti, je to samo njim v prid, če ne, bili bi pomemčeni otroci vseh pervakov, ja cele kmetake vasi, kar pa mislimo, da ni ne vam, ne nam znano. Ravno nam je obljubil prijazno odličien gospod učitel z spodno Stajerskega šlanek, kteri bo obravnaval gojitev na naših ljudskih šolah. Ta šlanek vam bo povedal natančnejšega.

Toraj ljubi kmetje! dajte iz gojiti svoje otroke v šolah, da bodo verli rodoljubni ljudje, to je nar boljše, kar jim morete dati, ker vednost ima veliko moč in mogočnost, ktera more pridobiti zaupanje do samega sebe, veljavo, denarja in blaga, in — omika človeka prostega naredi!

Novi davki.

Nas finančni minister predložil je državnemu zboru četeri nove davke. Ti davki so 1) davek od zaslužkov, 2) davek od podvzetij, kterim je treba javni račun dajati, 3) rentni (dohodkovi) davek, in 4) personalna (osebna) dohodnina. Davki od zaslužkov naj bi se razdelili v dva razreda. V prvi razred se štejejo vsa samostalna dohodkov donesajoča podvzetja in vsako početje, ktero dobička prinosa. V drug razred spada plačila od služb. Davkovi temelj je v prvem razredu gosposki od davka dolžnih naznanjena in od županov véasih od skušenih poterjena sredna zmósnost dohodkov vsacega posameznega podvzetja, v drugem razredu skupno plačilo, ktero dobi vsak na leto, izjemá tistih denarjev, ktere službenik

Bauernzeitung von dieser Seite ausgeht. Die Leute wissen es aber dabei sehr gut, daß wir immer nur das schreiben, was zur Aufklärung unserer Freunde am Lande dient, und daß wir das der Öffentlichkeit übergeben, was der beste Theil unseres Bauernvolkes haben will — und darum lassen uns die leidenschaftlichen Ausbrüche einer bebauerlichen Nothheit ganz kalt.

Wir möchten unsere Freunde heute, nachdem wir dem Lehrstande die Achtung gezollt haben, die ihm gebührt, nur noch darauf aufmerksam machen, daß namentlich in letzterer Zeit viel von „Germanisirung“ (Verdeutschung) des Volkes durch die Schule gefaselt wird. Das ist alles Unsin und ganz dumme Bauernjüngerei. Jeder gescheidte Mensch wird hoffentlich einsehen, daß er in unferen Gegenden die deutsche Sprache immer mehr und mehr braucht, weil der Bauer immer mehr und mehr in unmittelbarem Handel und Verkehr mit seinen Nachbarn kommt, und aus mannigfachen anderen Gründen. Wenn unsere Bauernkinder in der Schule deutsch lernen, d. h. deutsch sprechen, ein wenig schreiben, aber hauptsächlich verstehen lernen, — so ist das nur ihr eigener Vortheil, germanisirt wird dadurch gar Niemand, sonst müßten alle Pervaken und alle ihre Kinder germanisirt sein, und auch sehr viele Bauernbörsler — was aber weder uns noch Euch bekannt sein dürfte. Es hat uns soeben ein hervorragender Herr Lehrer aus Untersteiermark einen Artikel, der sich mit der Erziehung in unferen Volksschulen befaßt, freundlichst versprochen, — und der wird Euch Näheres sagen. Also liebe Landleute laßt Euere Kinder zu braven, ordentlichen Menschen in der Schule heranbilden, es ist das Beste was Ihr ihnen thun könnt, denn das Wissen ist eine große Macht, die Selbstvertrauen und Ansehen, Geld und Gut schafft, und — Bildung macht die Menschen frei!

mora plačati za gotove službene razmere, ali za stroške pri delu.

Perva kategorija dolžnih dohodnino plačevati obsega blizo vse tiste, kteri so morali dosedaj plačevati dohodnino. Temeljno ravno je, da se mora plačati od samostalnega dohodnega podvzetja in vsakega dobička donesajoča početja; od dohodkov do 500 gold. $3\frac{1}{2}\%$, 1100 gold. $3\frac{1}{2}\%$, 1500 gold. $4\frac{1}{2}\%$, 2900 gold. $5\frac{1}{2}\%$, 5000 gold. $6\frac{1}{12}\%$, 7000 gold. $7\frac{1}{12}\%$, 10.000 gold. $8\frac{1}{12}\%$, 20.000 gold. $9\frac{1}{12}\%$, 50.000 gold. $9\frac{1}{12}\%$. Nar nižji dohodek, kteri je davka dolžan je 125 gold. na leto, in plača davka 3 gold. in 75 kraje. vsako leto.

V drugi kategoriji so do določbah postavte dolžni plačati dohodnino vsi tisti, ki so v kaki uradni ali službeni razmeri, toraj vsi delalci, vsi pomagadi, vsi služabniki in poslji, vsi privatni

uradniki, katerih plača je na Dunaji in po drugih zapertih mestih višja čez 400 gold., po drugih krajih pa čez 300 gold. na leto. Ta dohodnina iznese pri dohodkih od 400 do 450 gold. 90 krajc. na leto, do 500 gold. 1 gold., do 600 gold. 2 gold. 50 krajc., do 700 gold. 4 gold. 50 krajc., do 800 gold. 6 gold., do 900 gold. 8 gold., do 1000 gold. 10 gold., do 1100 gold. 12 gold., do 1200 gold. 14 gold. na leto, in tako naprej, da plača n. p. kdor bi imel 20.000 gold. dohodkov 1740 gold. dohodnine. Nadavki pri tem še niso prišteti.

Pod rentni davek spadajo vsi dohodki, katerih ne zadene gruntni, hišni ali dohodni davek. Sem spadajo posebno obresti (čini) deržavnih, deželnih obligacij, od deželnih okrajnih in srenskih posejil, od akcij tacihi podjetij, ki morajo javno račun dajati, od naloženih kapitalov in drugih dolgov, ktere ima kdo tirjati, najemnine, ktere ne spadajo pod hišni davek, životne rente, stalni letni dohodki, ter razni drugi dohodki. Davke plačati mora tisti, ki prejemiye davkov dolžne dohodke.

Prosti tega davka so obresti deržavnih obligacij, odkodovanja pri kterih se rabi postava od 20. junija 1868 (da se plača za davek 16% od kupona), tudi obresti deržavnih, deželnih, okrajnih in srenskih dolgov, kterim je bila prostost od davkov po posebnih postavah zagotovljena, obresti od poštnih hranilnic, prejemki iz sirotnih blagajnic, poštnih hranilnic, iz revnišnic, iz bolnišnic in drugih humanitetnih (blagih) naprav; dalje pod § 1 spadajoči dohodki, ki ne presežejo 300 gold. na leto. Temeljno ravnalo pri meri davka so vsi dohodki skupaj, ktere kdo potegne na davkarsko leto. —

Osebne dohodnine ne plača kdor ima manj dohodkov na leto, kakor 600 gold. Naši deržavljanji, ki živijo stalno po drugih deželah, plačajo samo od tistih dohodkov, ktere dobivajo iz našega cesarstva. Ravno tako je pri unajnih deržavljanjih, kteri imajo stanovanje v našem cesarstvu še leto in dan, ali imajo pri nas grunte in hiše ali kako drugo podjetje, ktero jim nas dobička donaa. Oziroma na oprosčenje veljajo znane določbe, da ne plača davkov ne cesar, ne deržava, ne vojaci itd. Temeljito so ravnalo pridobljeni čisti dohodki. Dokodki dolžnih ta davek plačati so razdeljeni v 74 razredov, in ispadajo na prvi razred in sicer na dohodek do 700 goldinarjev 4te enote, in naraščajo do 74. razreda z dohodkom od 140.000 do 150.000 gold. do 4300 enot. Višje rastejo davki za vsakih 10.000 goldinarjev 300 enot. Davkarska komisija sme pri posebno obsira vrednih razmerah postaviti dohodke do 1000 goldinarjev v prednji razred, in sme davke nar nižjega razreda zmanjšati na polovico.

Za davkovo enoto se odloči za prvo leto 50 krajc. za prihodnja leta naj odloči finančna postava, odmerjeno je za prvo leto od prvega razreda z 2 gold. 50 krajc. ali 0-3 do 0-35% po tem naračajo do 74. razreda do 2150 gold. ali 1-43

do 1-53%. Od vsakih 10.000 gold. nad 150.000 je plačati 150 gold. dohodnine toraj 1-50%. Davki se imajo plačati v četerih delih vsak četer leta začevši s prvim januarjem. Razdeliti davke poklicane so okrajne in krajne komisije, nadalje poklične komisije. Udje teh komisij zvolijo se polovica iz davke plačevalcev vsakega kraja, polovico imenuje finančni minister, kteri tudi odloči predsednika, ali če je ta zadržan njegovega zastopnika. Ude poklične komisije voli polovico iz davke plačevalcih deželni zbor, polovico pa finančni minister. Če bi kdo poskusil deržavno blagajnico poškodovati, da zamolči svoje dohodke, ali jih nerensnično naznani, naj se kaznuje z dvojno do šestero plačo od omenjenih dohodkov. Tudi redne kazni od enega do sto goldinarjev se smejo nalagati. Deželnemu zakladu se odda 10% dohodnine v deželne namene. Druhi nametkov temu davku se ne sme prikladati.

Vlada poračuni iznesek teh davkov po novi postavi z 38,867.000 gold. proti sedajnemu iznesku od 31,248.000 gold. toraj bi se pridobilo 7,619.000 goldinarjev.

O prenaredbi domovne postave.

S to važno rečjo pečal se je pred kratkim nemško moravski kmetiski zbor, kteri je nasledni sklep storil. Kmetiski zbor izgovori s tem prepričanje, da potrebujejo poseijske zapovedi, in domovna postava prenaredbe v tem obziru, kar se tiče ravnanja z reveži posebno po kmetiskih občinah, in ozirovna dolo li doseči domovinske pravice. Kmetiski zbor toraj prikažuje, da se bodo potrudili nemško liberalni deželni in deržavni poslanci, doseči od vlade prenaredbe teh postav, da se more doseči domovna pravica še s tim, če kdo stanuje dalje časa na kakem kraju, če ravno je treba tudi tukaj nekoliko previdnosti, in b) naj se dobro pretehta ustanovljenje posilnih delalnic po posameznih okrajih moravske dešele, da bi se potepanji, ktero nastaja vedno huje prišlo okom.

Da bi dokazal potrebo te resolucije pravi fupan Ritter: Nar hujihih bremen eno nastaja kmetiskim občinam iz skerbi za reveže. Vzroki tomu ležeči so v sedajni domovinski postavi ktera ne dopusti, da bi se uredilo ravnanje z reveži in potepuhi. V mladih letih zapustijo nekteri svojo domačo občino, stanujejo po ptujih krajih, porabijo tam svojo delalno moč, se o.enijo, se množijo in postanejo čez nekoliko let ptujci svoji domači občini, pa vendar jih derši domovna pravica pri teh občinah. Kolikokrat pride čez veliko let ptuj človek v svojo domovino, se večkrat za vdove, otroci, ali otrošji otroci brez vsih pripomočkov, in vselej mora skerbeti ta domača občina za nje, kar je sicer po postavi, pa ne po pravici. Če pa taki dognani nebejo ali ne znajo delati, postanejo navadni beraci in via ugi, če ne še kaj hujšega, in če jih došenejo v kratkem sopot pete odnesejo,

uradniki, katerih plača je na Dunaji in po drugih zapertih mestih višja čez 400 gold., po drugih krajih pa čez 300 gold. na leto. Ta dohodnina iznese pri dohodkih od 400 do 450 gold. 90 krajc. na leto, do 500 gold. 1 gold., do 600 gold. 2 gold. 50 krajc., do 700 gold. 4 gold. 50 krajc., do 800 gold. 6 gold., do 900 gold. 8 gold., do 1000 gold. 10 gold., do 1100 gold. 12 gold., do 1200 gold. 14 gold. na leto, in tako naprej, da plača n. p. kdor bi imel 20.000 gold. dohodkov 1740 gold. dohodnine. Nadavki pri tem še niso prišteti.

Pod rentni davek spadajo vsi dohodki, katerih ne zadene gruntni, hišni ali dohodni davek. Sem spadajo posebno obresti (činži) državnih, deželnih obligacij, od deželnih okrajnih in srenskih posejil, od akcij taciš podvzetij, ki morajo javno račun dati, od naloženih kapitalov in družih dolgov, ktere ima kdo tirjati, najemnine, ktere ne spadajo pod hišni davek, životne rente, stalni letni dohodki, ter razni drugi dohodki. Davke plačati mora tisti, ki prejemejše davkov dolžne dohodke.

Prosti tega davka so obresti državnih obligacij, odkodovanja pri katerih se rabi postava od 20. junija 1868 (da se plača za davek 16% od kupona), tudi obresti državnih, deželnih, okrajnih in srenskih dolgov, katerim je bila prostost od davkov po posebnih postavah zagotovljena, obresti od poštnih hranilnic, prejemki iz sirotnih blaginje, poštnih hranilnic, iz revnišnic, iz bolnišnic in drugih humanitarnih (blagih) naprav; dalje pod § 1 spadajoči dohodki, ki ne presežejo 300 gold. na leto. Temeljno ravno pri meri davka so vsi dohodki skupaj, ktere kdo potegne na davkarsko leto.

— Osebné dohodnine ne plača kdor ima manj dohodkov na leto, kakor 600 gold. Naši državljani, ki živijo stalno po drugih deželah, plačajo samo od tistih dohodkov, ktere dobivajo iz našega cesarstva. Ravno tako je pri unajnih državljanih, kateri imajo stanovanje v našem cesarstvu že leto in dan, ali imajo pri nas grunte in hiše ali kako drugo podvzetje, ktero jim dobička donša. Oziroma na oproščenje veljajo ziane določbe, da ne plača davkov ne cesar, ne dežela, ne vojaci itd. Temeljito so ravno pridobljeni čisti dohodki. Dokodki dolžnih ta davek plačati so razdeljeni v 74 razredov, in ispadajo na prvi razred in sicer na dohodek do 700 goldinarjev 4¹/₁₀ enote, in naraščajo do 74. razreda z dohodkom od 140.000 do 150.000 gold. do 4300 enot. Višje rastejo davki za vsakih 10.000 goldinarjev 300 enot. Davkarska komisija sme pri posebno obzira vrednih razmerah postaviti dohodke do 1000 goldinarjev v prednji razred, in sme davke nar nižjega razreda zmanjšati na polovico.

Za davkovo enoto se odloči za prvo leto 50 krajc. za prihodnja leta naj odloči finančna postava, odmerjeno je za prvo leto od prvega razreda z 2 gold. 50 krajc. ali 0:3 do 0:35%, potem narašča do 74. razreda do 2150 gold. ali 1:43

do 1:53%. Od vsakih 10.000 gold. nad 150.000 je plačati 150 gold. dohodnine toraj 1:5%. Davki se imajo plačati v četerih delih vsak četer let za eni s prvim januarjem. Razdeliti davke poklicane so okrajne in krajne komisije, nadalje poklične komisije. Udje teh komisij zvolijo se polovica iz davke plačevalcev vsakega kraja, polovico imenuje finančni minister, kteri tudi odloči predsednika, ali če je ta zaderjan njegovega zastopnika. Ude poklične komisije voli polovico iz davke plačevalcih deželni zbor, polovico pa finančni minister. Če bi kdo poskusil državno blagajnico poškodovati, da zamolči svoje dohodke, ali jih neresnično naznani, naj se kaznuje z dvojno do četero plačo od omenjenih dohodkov. Tudi redne kazni od enega do sto goldinarjev se smejo nalagati. Deželnemu zakladu se odda 10% dohodnine v deželne namene. Drukih nametkov temu davku se ne sme prikladati.

Vlada poročuni iznesek teh davkov po novi postavi z 38,867.000 gold. proti sedajnemu iznesku od 31,248.000 gold. toraj bi se pridobilo 7,619.000 goldinarjev.

O prenaredbi domovne postave.

S to važno rečjo pečal se je pred kratkim nemško moravski kmetaki zbor, kteri je nasledni sklep storil. Kmetaki zbor izgovori s tem prepričanje, da potrebujejo poselejske zapovedi, in domovna postava prenaredbe v tem obziru, kar se tiče ravnanja z reveži posebno po kmetakih občinah, in ozirovna dolo il doseči domovinske pravice. Kmetaki zbor toraj pričakuje, da se bodo potrudili nemško liberalni deželni in državni poslanci, doseči od vlade prenaredbe teh postav, da se more doseči domovna pravica že s tim, če kdo stanuje dalje časa na kakem kraju, če ravno je treba tudi tukaj nekoliko previdnosti, in b) naj se dobro pretehta ustanovljenje posilnih delalnic po poseameznih okrajih moravske dežele, da bi se potepanji, ktero nastaja vedno hujše prišlo okom.

Da bi dokazal potrebo te resolucije pravi župan Ritter: Nar hujših bremen eno nastaja kmetakim občinam iz skerbi za reveže. Vsroki temu ležeči so v sedajni domovinski postavi ktera ne dopusti, da bi se uredilo ravnanje z reveži in potepuhi. V mladih letih zapustijo nekteri svojo domačo občino, stanujejo po ptujih krajih, porabijo tam svojo delalno moč, se o.enijo, se množijo in postanejo čez nekoliko let ptujci svoji domači občini, pa vendar jih derži domovna pravica pri teh občinah. Kolikokrat pride čez veliko let ptuj človek v svojo domovino, se večkrat pa vdove, otroci, ali otročji otroci brez vsih pripomočkov, in vselej mora skrbeti ta domača občina za nje, kar je sicer po postavi, pa ne po pravici. Če pa taki dognani nedejo ali ne znajo delati, postanejo navadni berači in vla ugi, če ne že kaj hujšega, in če jih došenejo v kratkem sopet pote odnesejo,

da se morejo potepati po navadi. Kako nepravilna je dolžnost občini skerbeti za take ljudi, se vidi, že iz tega, da so delali ti ljudje v boljnih dnevih na ptujem. tam pustili svoje moči in zasluske, sedaj pa jih mora v nadlogi rediti občina, ktera ni imela nikdar ničesa od njih. Za to se mnoziho potepuhi in vladugi, kjer potiskalne naprave, niso naprave v poboljšanje, tem več gnejzda potepuhom in vladugom. Iz tega se vidi da posamezne občine ne moreje urediti ravnanje s reveži; ker ne vejo, koliko takih živi po širokem svetu, ki imajo domovno pravico v občini, in morejo priti nek dan, in tirjati od obéne podpore. To slabostanje bi ponehalo, če bi se popravila domovna postava tako, da bi mogel pridobiti domovno pravico vsak na tistem kraju, kjer dalje časa stanuje, in ne napravila nič nezakonskega in nič graje vrednega. Da bi se vladugarstvo pomanjšalo, treba bilo bi napraviti posilnih delalnic po posameznih okrajih dežele.

Ljudska učilnica je vir prave omike.

Nasprotna izjava „Gospodarjevi“ pedagogiki št. 4 in 5. Zapišal skuša učitelj in avstrijski vojak pametnim staršem in neodvisnim kmetom o podak.

I.

Kakor je molitev vročega srce Bogu mila, tako je ljuba nam zemljanom odkristoerčna zvestoba pravega prijatelja. Pravi prijatelj je vsacemu gotov denar; pravi prijatelj je pa tudi krepka naslomba vaim, ki potrebujejo v svojih potrebnih zanoseljive moči. Brez prijateljske zveze životarji na svetu je pač šalostno — in dolgočasno je življenje onim, ki nimajo sreče v prijateljske združenosti prenašati vsakodnevne težave in briddosti življenja. — Kdo zamore obveljati priznano istino, da je novi ljudski šoli ravno sedaj potreba največ prijateljev — ravno sedaj, ko sovražna burja neusmiljeno razdira imenitno njeno podstavo, na kateri stati bi imelo isto krasno poslopje, kojega vroizumnen načert visoko ceniti so začele tudi sosednje države? Da! Ljudski šoli treba je dandanes veljavnih prijateljev; treba ji je ljubavih zagovornikov zabljudenih njenih pravic; treba ji je one stalne podpore, ki bi pripomogla braniti ji najsvetlejši dragoceni kamen v vladarski kroni preuzvisenega, dobrotljivega in preselavjega našega cesarja. Dasi nimamo omeniti preobilno število javno kričečih sovražnikov novi šoli; a vendar imamo preveč tihih zapeljivcev in šuntarjev zoper njo, katerih se je treba bolj bati kakor tihé vode. Tem ljudem ni nobeno sredstvo uporabljati preuuzmasno, da se le črni in zmanjuje veljava sedajnih ljudskih učilnic. Trpin pri vseh teh sloztnih prikaznih je se ve da učitelj a vsestransko škodo prenašajo pa le stariši in znjimi vred občina, narod, dežela in država. Temeljna misel nove šolske postave je, otrok naj bi si v ljudski šoli pridobil od šestega do dovršenega štirinajstega leta vse one znanosti, katere ravno življenje od njega

tirja, da bode npravnopobožen, umen, značajan, previden, varčen, pošten, odkristoerčen in zvest državljan. Ta imenita naloga pripadla je učitelju, ki je vestno prisegel, vse svoje moči posvetiti izročenemu mu mladežu; ki je pred Bogom prisegel, ljubiti sveto odgojevališče nježnih serc in živeti za zlati vert mladostnega izobraževališča, za — ljudsko šolo. — To sveto dolžnost izpolnjevati mu je pa le takrat mogoče, če je šolska odgoja v prijateljski zvezi s odgojo starišev; le takrat doseže namen postave, ki gotovo jednako ustrezati želi kmetskemu, kakor gospodskemu otroku. Odgoja mladine je jako težaven, a imeniten poselj in učitelj, ki si je zvest zlatih besedic: „Es wird die Menschheit glücklich nur durch Liebe, Freiheit und Cultur“ — preterpi in pozabi rad ves trud, če le pri učencih zapazi zaželjen vspeh in napredek, ki zadovoljuje delajočega očeta in skrbno mater. — Ni ga stanu na širnem svetu, kateri bi imel pri svojem poklicu toliko lepih in veselih ur, kakor jih ima oni učitelj, ki v prijateljski zastopnosti živi s očetovo hišo. Tista mladež srečno koraka na potu omike naprej; hvalečna bode enkrat svojim roditeljem; in odgojiteljem; kajti naučila se je bojevati srečno in zmagovalno za lastni svoj obstanek v dolini težav in terpenja. — Nesrečen nasprotno je pa tisti učitelj, katerega so se lotile pervaske sanjarije, ki ima serc voljo in sposobnost podučevati v postavnem smislu; toda zibaje se v visokih narodnih idejah opustil je na potu omike izobraževati mladež po želji starišev. — Se vé da takemu siromaku pervaki slavo ploskajo; a zaupanja le nima, katerega si vaak dober učitelj pridobiti mora, namreč zaupanja — očetove hiše. Da je temu resnica, podajam tu sledeč neovergljiv dokaz v blagovoljni preudarek. Procej časa uže učiteljem na slovenskejši zemlji — in občujem tudi z mnogimi učitelji slovenskih krajin; a meni kot mojim sotovaršem ni znano niti jedno slovensko okolišče, v katerim ne bi bila večina starišev in posestnikov zaté, da se že v ljudskih šolah nemščina poleg materinščine kolikor le mogoče otrokom privadi. — To zahteva oče ali mati, kadar pripelje svojega serčka pervokrat v šolo — in tej pravilni želji ustrezati naj bi se vaak vesten učitelj trudil; vsaj je postava za voljo otrok, starišev in učiteljev; n: pa otroci, stariši in učitelji zavoljo postave, kakor pervaki brespametno sodijo. — Kakov pa je in bi mogel biti podak v naših ljudskih šolah, katere so prvotno jedro vse omike, o tem govorili homo resno besedo; kajti nasprotna sleparija je večinomo vse u iteljstvo razburila, ki uvidi vendar le enkrat gerdohodobne krianke v sovražnem taboru. — Če nikjer, velja tukaj pregovor: „čevljar, ostani pri svojem kopitu!“

(Dalje sledi.)

Varujte se kupčije na videz.

Nikjer niso kupčije na videz tako navadne, kakor na kmetih z namenom škodovati ali upniku ali državnih blagajnici. Brez oziira, da so tako kupčije moralno zaverljive, ker imajo namen goljufati koga, škodljivo se nar bolj tistim, kateri jih sklepajo, in so mnogokrat vir vednih sitnosti, vednega strohu, in mnogokrat pripravijo tiste, kateri so jih sklenili v ječo, če ravno so morebiti vešidel iz nevednosti tako ravnali, ali pa zapeljani od slabih svetovalcov, ki nimajo ničesa izgubiti, ki hodijo vedno na zadnem robu postave, ali so pa tudi morebiti že živež v ječi pokušali. Navedel vam bom tukaj nekoliko takih kupčij na videz, ktere so navadne, in njihove nasledke.

Jakobu je prišel grunt na boben, in ker njegovi upniki od grunta niso popolnoma isplačani boji se, da njegovo drugodno premoženje na ekakucijo pride. Tirjati ima namreč 300 goldinarjev, kateri so pri bratu Francu intabulirani, za ktere upniki do sedaj še ne vedó. Izgovori se toraj z bratom, da sme Franc dolg od 300 gold. istabulirati, zato mu pa Franc obljubi plačati cel dolg čez pol leta. Da bi se ta naredba ne razglasila, ne vzameta nobenih prió, in pri notarju, kateri more napraviti privolitev za iztabuliranje, pravi Jakob, da mu je Franco že vse plačal. Čez pol leta tirja Jakob svoj denar, brat je pa lump in mu pobotnico pod nos pomoli. Tožita se toraj, Jakob pa mora pravdo zgubiti, ker se Franc s pobotnico (kvitengo) izkaže, da je že plačal, in prió pa nimata. Tako je lump lumpa goljufal. Velikokrat se zgodi, da se pri kupni pogodbi cena veliko nižja naznani, kakor je v resnici, da bi goljufali državno blagajnico (erar).

Nace proda pred pričami svoj grunt bratu Jožetu za 2000 goldinarjev. Greeta potem k notarju narediti pismeno pogodbo, in naznanita kupno ceno 1000 goldinarjev. Notar pogleda v gruntne bukve, in odrajta intabulirane upnike 800 goldinarjev; toraj ostane še 200 gold. ktere mora Jože plačati Nacetu čez pol leta. Kakor sta se pa Jože in Nace pred pričami pogodila, je grustna cena 2000 gold. in bi moral toraj Jože Nacetu plačati 1200 goldinarjev. Med tem pa Jože umerje in nesrečna osoda hoče, da tudi tiste dve priči umerjete preden je preteklo pol leta. Za Jožetom ostanejo žena in otroci, kateri od pogodbe nič ne vedó. Nace pride tirjat od Jožetovih dedičev 1200 gold. kakor sta se z bratom pogodila. Dediči pa mu pokažejo kupno pogodbo, in tako mora zgubiti 1000 goldinarjev, ali pa začeti pravdo, ktera ga stane nar manj 200 goldinarjev, in ktero mora zgubiti. Na ta način zgubi Nace 1000 goldinarjev, ker je mislil državo goljufati k večem za 50 goldinarjev. Zato se naj vsak varuje pred ustmenim pogodbam, ktere so pismenim navskriž, ter imajo samo namen koga poškodovati. Opomnim na določbo kazenske postave, ktera pravi: Če se je

naredila pogodba pismeno, se ne sme ozirati na ustmene pogodbe, ktere se so naredile v ravno tistem času, ali s katerim se kdo izgovarja, ali če se pridevijo novi pristavki.

Mnogokrat pripravijo take kupčije na videz obadva, ktera jih skleneta v kriminal. Pri tem opomnim kmete na določbo postave, ktera pravi: Z nevednostjo postave se pri hudeistvih ne sme nikdo izgovarjati. Če se kdo da zapeljati od kotnih pisarjev ali od drugih slabih svetovalcov, se zato ne more na te izgovarjati, kazena mora terpeti sam. Toraj vas še enkrat posvarim: Varujte se kupčij na videz!

Dopisi.

Od sv. Jerneja nad Ločami. Čudno! čudno! se bode menda častitim bralcem „Kmetskega prijatelja“ zdelo, kadar bodo brali sledeči dopis: „Ker se je s prisego dokazalo, da je Treza Pirá, po domače Pušna Treza, zlatega medaljona vrednosti 15 goldinarjev mojemu otroku na vseh svetnikov dan p. l. ni od vrata odvezala, kakor je otrok moji ženi in meni pravil, in ker je faroviška kuharica, Marija Knez, tudi sprisego dokazala, da je imenovani zlati medaljon pri Kolarju pod hrastom najšla, in ker je zlati medaljon čez tri tedne v farovškem arhivu ležal brez, da bi se oznanilo ali popraševalo, žigav je medaljon, trdim stem ter Pušno Treza tukaj očitno nedolžno oznanim. — Šentjernejski faroviški kuharici pa odkritostno zabilježim, da je v sedmi Božji zapovedi tudi zadržanje tujega blaga prepovedano. — Kedo je kriv vseh teh tožeb in sitnob, katere sem imel jaz in moja žena zavoljo zgubljenega pa hvala Bogu vendar nazaj dobljenega medaljona? Na to vprašanje si naj častiti bralci sami odgovorijo. — Tukaj si hočemo novo turnako uro napraviti. Pozivljam tedaj vse urarje naj se oglašé pri načelniku cerkvenega odbora gosp. Jerneju Korosecu, županu v Gornihlazah in sicer do velike noči.

F. Č., učitelj.

Iz Ponikve. (Kaj ljudstvo pričakuje od časnikov?) Dostikrat se sliši, da kmet na prašanje, kako se njemu kaj godi — odgovori: jer, pač slabo je, ne vem kam se bode prišlo če se ne bo drugač obrnilo. Slabe letne so in če bi še človek kaj za prodajo imel, še ne more v denar spraviti in ako bi tudi polovico zastoj dal, še nihče ne popraš za kako stvar. Res je, slabo kaže in ni upati, da bi skoro boljše bilo, narveč pa še ne, če bodejo se želje tistih spoimile, kateri hrepentijo, da naj kmet pod njih vodstvom šé bolj neumen ostane. Taki možaki, ki pridgujejo, da ni treba kmetu nemščine znati, da ni treba, da po kmetih otroci osem let v šolo hodjo, da je bolje če kmet od tega kaj se po svetu godi nič ne ve — taki možaki povem, niso prijatli kmeta; drugač bi govoriti mogli, ako kmetu dobro svetujejo. Ako kmet z břitanoj glavoj in z poštenim seroom obertništvo

pelja, tak bode gotovo, lahko svoj pridelk v denar spravil, kajti dobro zave kam in h komu se obrniti more. Gotovo je, da kmet doma ne more vsako stvar v denar spraviti, tako je potreba, da v trgovini nekaj ve, potem se lahko obrne kamor se hoče. U tem načinu naj bi tisti možje, kateri se za svetovalec in prijatelj kmetu izdajajo, v besedi in v priliki kmetu tudi bližali in dokazali. Kajti pa drugače je. Žalibog, da nekateri časniki pod naslovom: „V poduk in obraženje ljudstva“ namestu tega le žuganje, sovraštvo in prepri med, ljudstvo trošijo in z tem izgledom tudi se predstavljajo. Gotovo je, da človek, kater svojega bližnega ljubi njemu dobro misli in hoče, kadar take liste v roke dobi, serdito od njega se obrne in si misli: ali je treba, da spleh eden na drugega psojavo, eden drugemu slabosti, ali domišlene priimke naprej mečejo; kaj druge to briga, če se dva med seboj ne zastopita, naj kje drugod se spravi v časnika katerega si sam kupim in z njega kaj podučnega zvediti hočem, ni potreba da bi bral, da si ta in oni v laseh tečita. Gotovo vem, da take liste prijatelji poznate, vem tudi, od katere strani izhajajo, ampak to tudi vem, da s takim orodjem s prave, katero vsak dobro in pošteno misleči človek želji, doseči mogoče nebo. Zatorej proč z preprirom, proč z zaničovanjem bližnega, vsak kateri serce za Boga, za ljubo domovino in za bližnega, in serce na pravem mestu, ima, najnaš prijatelj bode ako se pošteno in dobro obnaša.

Vsak naj bode prijatelj zvesti;
Križ in težave pomaga nesti;
Kdor pa trosi prepri in laž,
Ta ni prijatelj pravi naš!

Gospodarske stvari!

Celjska podružnica štajerskega kmetijskegadrustva je imela 3. februarja ob treh popoldne svoj letni zbor. K tem zboru prišlo je mnogo družbenikov iz mesta in iz kmetov, tudi kmetiskih poslušalcev je bilo veliko nazožih. Podružnični predsednik gospod doktor Langer poročil je račun. Iz tega se vidi, da je celjska podružnica oskerbovala z naj večjo varčnostjo svoje le redko ji dohajajoč premoženje, in temu vklub darovala 125 gold. ne v svoje namene, temveč v prid in korist kmetovalcem savinske doline in šentjurskega okraja. Pravo veselje je bilo slišati, da se je posrečilo gospod doktor Langer-ju ustanoviti cirkel celjske podružnice v dobernski okolici pod predsedništvom častitega gospoda župnika (fajmoštra) Gaischeg-a iz Doberne, kateri z izvrstno gorečnostjo in umnostjo za prid svojega „cirkel-na“ skerbi. Ni se toraj čuditi da je bil pri prvi volitvi predsednika in odbornikov, zopet gospod doktor Langer voljen, predsednik in da je sedaj tudi gospod župnik Gaischeg odbornik. Voljeni bili so še v drugič gospod Kartin in doktor Ipavic iz Šentjurja

pospod Hausenbichel iz Žavca in gospod Adolf Lutz. Na novo voljeni so bili gospod Lenko iz Šenpetra, in ker cesarski svetovalec gospod doktor Kočever volitve ni sprejel, gospod dvorni svetovalec Wettisch. Poslanca v centralni odbor voljena sta bila gospod doktor Langer in gospod Adolf Lutz. — Nato predlagal je gospod Lutz v imenu odbora prositi centralni odbor prizadevati se pri vladi, da se odpravi ali vsaj polajša vse, kar pri novih postavah kmeta trdo zadene, in da naj se opomnita poslana celjskega volilnega okraja gospod doktor Vošnjak in gospod doctor Feregger, v državnem zboru govoriti in glasovati v tem smislu. Na ta predlog, ki je bil z velikim veseljem in dopadenjem sprejet in poterjen povzel je besedo Mišel Vošnjak, in prav nepotrebno debato začel, ktera imela je le namen že tako prekratki čas za predavanje gospoda profesorja Vilhelma o hmelovi obdelavi še bolj skrajjati. Gospod profesor Wilhelm je govoril čez dve uri prav temeljito o obdelovanji hmela in spomnilo vas na številko 9 našega lista od 19. novembra lanskega leta, ktera vam je prinesla govor tega gospoda o obdelovanji hmela, ki ga ja govoril meseca novembra v Žavcu. Sedaj je govoril gospod profesor tudi o živalih, ktere škodujejo hmelu in o njegovih boleznih, ter je saboj prinesel zbirko kebrov in metaljev, kteri so obudili občno zasimvnost. Zbor je bil prav dobro obiskan, in želeli bi bilo, da bi bili taki govori prav pogosto slišati, in da bi se kmetje v prav velikem številu jih vdeležili. Kdor naših bralcev želi brati ta govor, naj se obrne na nas mi mu ga bomo poslali.

Razne stvari!

(Presvitli cesar) daroval je v svojem in v imenu ces. visokost cesarjevičnje občini Gradac 300 glđ. za zidanje cerkve.

(Darilo.) Cesar daroval je prostovoljni požarni straži v Teršičih 100 goldinarjev.

(Hababurški praznik.) Deputacija štajerske dežele podala se je 5. t. m. do Njihovega veličanstva našega cesarja, in je prosila, da bi Njihovo veličanstvo prazniku zavoljo 600 letnega zedinjenja Štajerske s Hababursko dinastijo s Svojo narvišjo nazočnostjo podelilo narvišjo posevneje. Cesar obljubil je prošnjo spolniti, in je izrekel željo, da bi sručanost na Kranjskem 11. julija 1883 se tako napravila, da bi se omogočilo vdeleževanje z enim potom. Deputacijo odpustil je prav milostljivo.

(Od kmetskega prijatelja) je bila kakor znano ena številka konfiscirana. Kakor vsak spodoben list, napravili smo tako hitro, kakor mogoče drugo izdajo, se ve da smo isputili konfiscirani članek, ktereja je posneje višja deželna sodnija prostega dala. Tožili smo zoper zapovedano konfiskacijo, in c. k. višja deželna sodnija je določila, da smo dobili 60 goldinarjev, ker konfiskacija ni bila poterjena. Nas stoji ena številka

sicer veliko več, pa ta prigodek je zbudil na celem Avstrijskem veliko pozornost, ker se le malokdaj zgodi, da se dobi denar pri takih okoljinih povernjen.

(Španski kralj Alfons) imenovan je bil polkovnika in lastnika 94. polka pešcev.

(Prav umazana prigodba) se sedaj na Dunaji obravnava. Poljski državni poslanec z imenom Kaminski toži železniškega podvzemnika za 625.000 gold. provizije, ker pravi, da je on pri vladi dosegel, da mu je dala napravo železnice. Tiče se to tako imenovane gališke transverzalne železnice, ktera bo deržavo stala 21 milijonov. Poslanec Kaminski je najdel sredstva in pota, da se je naprava te železnice oddala nekemu baronu Schwarzu, za to pomoč: tirja 3⁹/₁₀ provizije (mestaretstva). Poslanec „desne“ — Kaminski je „konservativen“ — so toliko bolj obupni, ker je več višjih oseb v to umazano perilo zapletenih, kakor se sliši. Drugikrat več o tem.

(Nova postava za deželobranbo.) Vlada bo predložila državnemu zboru novo postavo, ktera tiče deželobranbo. Stanje te čete se bo povikšalo na 148.000 mož, kateri se bodo porabili tudi zunaj našega cesarstva. V enem se tudi določi postavno ustanovljenje konjiških kadrov. Izobraženje deželobranskih pešcev terpi kakor do sedaj 8 tednov, konjikov pa 3 mesoce. Mladenci v deželobranbo direktno vzeti služijo 12 let, tisti pa, ki prestopijo iz rezerve v deželobranbo (po 3letni stalni, in 7 letni rezervni službi) 2 leti. Konjiški kadri se napravijo iz direktno asentriranih.

(Spremembe v Lavatinski škofiji.) Č. g. Franz Jug je postal mestni vikar, č. g. dr. Augustin Kukovič, mestni kaplan, katehet n. gimnaziji in meščanske šoli v Ptujii, č. g. Anton Lednin, kaplan v Vošnjiku, č. g. Jozef Sattler, kaplan v Kuzah, čast. g. Jakob Bajnkar, kaplan v Kapeli.

(Za uredbo Savine) se bo dovolilo letos v deržavnem zboru 8000 goldinarjev. Kaj bomo pač počeli s toliko denarjem?!

(Nesreča.) Delavec pri kemični fabriki v Hrastniku Janez Leskoscheg je padel 29. januarja po svoji lastni neprevidnosti v kotelj vrečega luga, revež si je opekli polovice života.

(Opekla) se je, da jo ni bilo več poznati tri leta stara deklica Jozefa Skorz iz Skomerne padla je namreč 27. preteklega meseca v kotelj vreče vode.

(Že zopet med spanjem zadušen otrok.) Dekla Helena Skorušec iz Škornega (okraj Šoštanj) vzela je pred dvemi tednimi svojo šest mesecov staro bčerkko k sebi v posteljo, in jo je v spanji zadušila.

(Kranjskegaderžavnega poslanca baron Tauffera) zadel je 24. p. m. na Dunaji mertvoud, ko je ravno vstal iz postelje, in mu je omertvil levo stran. Bolezen je nevarna, pa ne smertna.

(Okrajni zastop v Šmarjih pri Erlachstejn) sklenil je v svoji slednji seji vzeti v službo okrajnega zdravnika. Letna plača se mu je določila o 500 goldinarjev.

Našim gospodom naročnikom!

Odkar smo začeli izdajati naš list, bojevati se moramo z različnih opovirami; od teh opovir bočemo vam danes eno naznaniti. So nekteri, ki „kmetakega prijatelja“ spodmikajo. Dobili smo pretečen teden od pet različnih strani naznanili, da je naš list zginil na petu od pošte do vasi, Povedalo se je nam tudi, kdo je sprejel list, in ga ni dal pravemu naročniku. Opomnimo te gospode, kateri nauklub sovastvu do našega lista, ga vender od konca do kraja prehirajo, da takih tatvin ne bomo več dalje terpeli, temveč osramotili jih bomo očitno. Naše naročnike pa prosimo, nam hitro naznaniti, če niso dobili enega ali drugega lista. Če se tako pismo odperito odda, ni treba kupovati nobene marke, zapíše se na pismo „Zeitungsreklamation.“ Poštarske nerodnosti in nerednosti prosimo tudi nam naznaniti ker pritožili se bomo na višjem kraju. Pri ti priložnosti prosimo tudi naše prijatelje na kmetih, r.š. širjati naš list kolikor je le mogoče. Število naročnikov se v naše veselje tako množi, da bomo morda v kratkem naš časopis izdajali 4 krat na mesec. Našim prijateljem nar lepši pozdrav,

uredništvo.

TRIBUN 1893	<p>ZLATA IN SREBERNA MEDALJA</p> <p>Baron Dumreicherjeva</p> <p>fabrika špirta in medenic</p> <p>in rafinerija</p> <p>Marhof na Savi</p> <p>priporoča svoje</p>	TRIBUN 1893
TRIBUN 1893	<p>Pekovske medenice</p> <p>napravljene po poboljšanjem peterjenom</p> <p>navodu hranljivo.</p>	TRIBUN 1893
TRIBUN 1893	<p>Zaloga</p> <p>naših medenic za savinsko dolino in okoličje Celje je pri</p> <p>Walland & Pellé v Celji.</p> <p>Fabrikla je prodala 1878 : 21190 KIL. 1882 : 15306 KIL.</p> <p>ZLATA IN SREBERNA MEDALJA</p>	TRIBUN 1893